

Când povestea devine realitate sau munca benevolă a unor oameni întru binele celorlalți

Povestea din spatele poveștilor

Ca într-o poveste, Andra și Măriuca s-au întâlnit și dintr-o simplă colaborare s-a legat o frumoasă prietenie. Meandrele vieții le-au dus pe alte drumuri. Dar nimic nu e întâmplător, totul se leagă prin fire nevăzute și timpul țese povești.

Copii, părinți sau bunici, cu toții avem nevoie de povești. Dacă în copilărie ele ne ajută să ne dezvoltăm imaginația, limbajul, să ne însușim noțiunile de bine și rău, să ne stabilim valorile, să învățăm concepte abstracte și cum să interacționăm cu cei din jur, la maturitate, ele pot fi sursă de inspirație, de lecții de viață, de relaxare sau terapie, dar tot ele vin și cu un strop de magie. Povestea Măriucăi și a Andrei are și ea ceva magic. După ani și ani, când amândouă deveniseră mămici, s-au întâlnit la un salon de frumusețe. Amândouă iubesc poveștile, iar momentele de seară alături de copii și cărțile de

basme capătă un farmec aparte. Câtă veselie, ce mai zarvă a stârnit această revedere! Doamne, și câte aveau de povestit! Au vorbit una peste alta, au râs, au depănat amintiri și istorioare despre copii, au urmat întâlniri la cafea și sesiuni de cumpărături. Cu mult entuziasm și dornice să ofere din experiența lor, au pus la cale Afostodata.net, o platformă gratuită cu povești reinterpretate. Și, cum copiii din ziua de azi nu mai au răbdare să asculte o poveste așa cum era odată, s-au gândit să le scurteze la doar 7 minute, să le ilustreze și să le traducă în limbaj mimico-gestual pentru copiii cu deficiențe de auz.

TEXT: Luminița Tăbăran FOTO: arhiva personală

O mică prezentare

Andra Cărbunaru e o fată veselă, cu superputeri de mămică și cu dor permanent de ducă. Îi plac aglomerația, forfota, dansul pe plajă și aeroporturile. Îi e dor de părul ei creț dinainte de a rămâne însărcinată. Iubește poveștile și copilăria și vrea ca băiețelul ei să îndrăgească lectura la fel de mult ca ea.

Măriuca Mihăilescu e mamă de gemene, jurnalist și om de televiziune la TVR, iar marea ei slăbiciune este Italia. Cu vacanțele și cu al său *il dolce far niente*.

Aveți deja pe această platformă foarte multe povești, dar cum v-a venit ideea cu traducerea mimico-gestuală?

Toată lumea se așteaptă să avem în familie sau printre apropiați copii cu probleme de auz. Nu a fost o nevoie venită din viața personală, a fost ceva venit din suflet, un pic de inconștiență și din convingere. Ne dorim ca toată lumea să înțeleagă faptul că poveștile sparg cu adevărat barierele de comunicare și mentalitate. Noi am învățat acest lucru muncind la proiectul nostru și văzând cum interacționează de-adevăratelea copiii datorită poveștilor.

Lucrați cu voluntari și mulți dintre ei sunt vedete. Cum au văzut ei acest proiect și cum reușiți să-i convingeți să participe?

Teoria noastră este că proiectul acesta atrage de la sine oameni cu suflete fără zăvor. În ceea ce privește vedetele pe care le-am ales să citească poveștile, sunt întotdeauna oameni implicați în comunitate,

Ne dorim ca toată lumea să înțeleagă faptul că poveștile sparg cu adevărat barierele de comunicare și mentalitate.

cu familii și copii și cu o sensibilitate aparte. Iar regula noastră nescrisă e că întotdeauna e de bine dacă omul zice DA încă din primele 5 secunde de când începem să-i povestim despre noi. Dacă nu, nu insistăm niciodată. E important să vină către noi cu tot sufletul. Marius Constantinescu, Dani Oțil, Julia Nagy, Vlad Petreanu, actorii Alin State, Alexandra Fasola, Laura Cosoi, Andi Vasluianu, Monica Davidescu, dar și soprana Felicia Filip au dat voce poveștilor noastre.

Care este cea mai mare provocare? Dar cea mai mare satisfacție?

Cea mai mare provocare este să găsim raportul perfect între cantitate și calitate. Există o mulțime de site-uri cu povești, de ce am fi noi mai cu moț? Pentru că avem povești speciale, voci bune și ilustrații pe care le îndrăgești la prima vedere. Pentru că suntem profesioniști în filmarea poveștilor, în limbaj mimico-gestual. Aici ne-a ajutat mult și experiența Lenei Lazăr Dermengiu, cea care face traducerea știrilor pentru televiziunea publică în limbaj mimico-gestual și care este lângă noi chiar de la început. Cea mai mare satisfacție este când ne spun oamenii: „Da, am auzit de voi, vă știm”, „punem poveștile în clasă” sau „copiii mei au ascultat astăzi pe nerăsuflăte trei povești!”. Când îți dai seama că îi oferi unui om șansa de a face niște lucruri la care nu a visat vreodată. De exemplu, Claudia Lungu, tânăra care ne face traducerea în limbaj mimico-gestual, este hipoacuzică și are ocazia să stea în fața camerei și să trăiască astfel o experiență unică.

Ați făcut și multe evenimente, nu v-ați limitat doar la povești.

Brainstormingurile noastre încep cu o idee foarte complicată, de obicei la telefon. Ar fi amuzant să ne ascultați cum visăm de fiecare dată să ajungem pe Lună. Și totuși din astfel de discuții s-au născut proiectele noastre. Recent, am pornit un fel de caravană la centrele culturale din București, unde am făcut primele întâlniri de storytelling mixt între copii care aud și copii care nu aud. Am fost la British Council,

Cu toții suntem personaje principale în povestea vieții noastre

unde am citit *Jack și Vrejul de fasole* alături de Laura Cosoi, la Institutul Goethe, unde am citit *Muzicanții din Bremen* cu 4 Dads, și la International House Bucharest (IHB), unde am aflat tot felul de povești japoneze. Am înregistrat povești de Crăciun cu Andi Vasluianu lângă două pisici răsfățate și un șemineu la Casa Ochișoru, am fost invitați la Târgul de Carte Bookfest în standul Marii Britanii. Nu în ultimul rând, stăm pe capul profesorilor și îngrijitorilor de la școlile speciale din țară și mergem adesea să îi întâlnim pe copiii și să le proiectăm povești.

Care sunt următoarele evenimente și cine poate participa la ele?

Toamna se numără... poveștile. Și asta pentru că va fi un sezon spectaculos pentru noi! Continuăm storytelling pe 25 septembrie la Institutul Francez din România alături de Cove și Motanul încălțat, în octombrie la Institutul Polonez și în noiembrie la Institutul Ceh. Sperăm de asemenea să găsim un partener care să susțină o caravană a poveștilor în toate cele 13 școli speciale din România. Și, pentru că am avut ocazia să-i vedem pe copiii de la Școala Specială Sf. Maria într-o piesă de teatru gestual, vrem să-i ajutăm să joace pe o scenă adevărată de teatru! De poveste, nu?

Cum au fost aceste întâlniri?

O, am învățat o mulțime de lucruri. În primul rând, că întotdeauna există o soluție. Minunile există și nu doar în povești, ci și în viața reală și noi am avut parte de ele. Au fost situații în care lucrurile s-au rezolvat la secundă. Era 6 decembrie dimineața, mai exact 7 fix, și nu aveam încă înregistrat Moș Nico-

Minunile există și nu doar în povești, ci și în viața reală, iar noi am avut parte de ele.

lae! Și întâmplător, dar înclin să cred că nu, mi-a apărut Vlad Petreanu în feedul de Facebook. Nu mai vorbisem cu el de câțiva ani buni, dar i-am scris pe mess așa, tam-nisam, din pământ din iarbă verde să facă bine să ne pună voce pe poveste. Ce credeți? Într-o oră totul era postat și aranjat. Asta înseamnă magie pentru noi. Unul dintre invitații noștri, actorul Andi Vasluianu, i-a făcut cadou de Crăciun Claudiei o sumă de bani care a ajutat-o să meargă la Roma, lucru pe care și-l dorea mult-mult de tot. A fost o așa emoție! Claudia este ea însăși o lecție de viață – deși s-a născut cu deficiență de auz, este studentă, are carnet de șofer, un iubit, muncește part-time. Wow!

Cum credeți că îi ajută aceste povești pe copiii?

Cel mai important este ca aceste povești scurte, pe care noi le încadrăm în lecturi de maximum 7 minute, să fie un start bun pentru o lectură ulterioară a textului original. În ziua de azi, dacă vrei să-i cucerești pe cei mici care, practic, stau înconjurați de gadgeturi încă din primele zile de viață, trebuie să știi cum să le livrezi poveștile ca să le stârnești imaginația. Iar aici intervine elementul de noutate pe care-l aduce platforma Afostodata.net. Vorbim despre un **conținut premium care poate fi utilizat absolut gratuit**. Mai mult, cei care doresc pot descărca toate poveștile pe telefon și tabletă și le pot da copiilor către vizionare sau ascultare acasă, în mașină sau pe vârf de munte, unde nu e semnal. Suntem prezenți ca podcast și pe iTunes. De altfel, am fost nominalizați la un moment dat în top 10 podcasturi românești.

Dar pe copiii hipoacuzici?

Într-o societate digitală aflată într-o continuă schimbare, **implementarea educației incluzive** întâmpină greutăți semnificative dată fiind **lipsa resurselor educaționale. Programul școlar pentru hipoacuzici este aceeași ca pentru elevii care aud**. Toate manualele și instrumentele de învățare ar trebui adaptate la nivelul lor de înțelegere. O platformă care să traducă poveștile în limbajul lor, cât mai sim-

Realitatea e mai frumoasă datorită unor oameni ca Măriuca

plu și mai aproape de nivelul lor de înțelegere, poate fi soluția pentru integrarea lor mult mai ușoară în sistemul de învățământ, dar și pentru dezvoltarea unui limbaj comun atât acasă, cât și în sala de clasă.

Cum selectați poveștile?

Selecția nu e un proces ușor. De exemplu, am răscolit printre legende lumii și am găsit zeci de variante ale poveștii cu floarea-soarelui. Dintre ele, le-am selectat pe cele care ni s-au părut cele mai frumoase și mai puțin cunoscute. În acest moment, există 45 de povești pe site în limbaj mimicogestual și în variantă audio. Poveștile sunt din întreaga lume, iar scopul nostru este să avem cât mai mult conținut pe site, de care să se bucure și copiii mai mici, și mai mari. De aceea, foarte curând vom posta „Don Quijote“, tocmai în ideea de a-i atrage și pe cei mai mari către platforma noastră.

Amândouă sunteți mame. Testați impactul noilor povești pe copiii voștri?

Andra: Băiețelul meu abia acum începe să fie atras de povești și să ne pună pe mine și pe tatăl lui să îi povestim înainte de somn. În schimb, prietenele mele învățătoare (am uitat să vă spun, eu am făcut Liceul Pedagogic) sunt mereu cu urechile și ochii pe site. Feedbackul lor e relevant pentru că lucrează zilnic cu copiii și nu mă lasă să greșesc. Iar primele care ascultă

poveștile și ne dau verdictul sunt gemenele Măriucăi, Mălina și Miruna.

Aveți și alte joburi, iar acest proiect este unul fără miză financiară. De unde găsiți resurse și ce vă dă puterea să faceți atât de multe lucruri?

Andra: Când nu rescriu povești, am într-adevăr un job. Și nu doar liste lunare de cumpărături și facturi, ci și un job în comunicare și relații publice. Îmi place să fiu creativă, să particip la evenimente. Dar visul meu se întoarce mereu la copiii care iubesc lectura așa cum o iubesc eu.

Măriuca: Ca un proiect să arate și să sune profesional, are nevoie de bani. Nu credem în lucruri făcute pe genunchi. Chiar dacă suntem cu capul în nori, e obligatoriu să fim cu picioarele pe pământ. Din fericire, am găsit companii și fundații care au înțeles valoarea acestui proiect și l-au sprijinit, așa încât produsul nostru să fie unul de top. Ne zbatem și muncim pentru toate aceste resurse, facem campanii și activări *out of the box*, dar, trăgând linie, merită tot efortul și tot timpul din lume. Plus că noi avem o expertiză (jurnalism, comunicare și PR) pe care e păcat să n-o folosim. E o formă prin care noi alegem să ne implicăm activ în viața comunității. Și sperăm să-i inspirăm și pe alții. Pentru că schimbarea trebuie să pornească de la exemplul personal. Iar dacă fetele mele văd cum crește acest proiect, participă la activități, interacționează cu tot felul de copii și învață lucruri, pentru mine e un câștig enorm în plan personal.

Care sunt poveștile voastre preferate și care este personajul cu care vă identificați?

Andra: Sunt mai multe personaje pe care le iubesc, dar, dacă trebuie să aleg doar unul, atunci o să spun că vreau să fiu marinarul din povestea „*Insula șarpelui pro-roc*“. Vorbesc despre un marinar care a naufragiat pe o insulă unde a stat zile în șir alături de un șarpe fantastic ce i-a povestit câte în lună și în stele. A aflat o mulțime de legende și povești, apoi s-a întors acasă și a transmis mai departe ce a auzit pe insula misterioasă.

Măriuca: Cred că mie cel mai mult îmi place „*În căutarea Soarelui*“, nu pentru că e un anume personaj cu care mă identific, ci pentru că povestea este despre o femeie însărcinată care își salvează satul în care trăiește, aducând Soarele înapoi acasă. Îmi mai plac legendele de pe site care explică de ce marea e sărată, care este cea mai frumoasă istorie despre floarea-soarelui, cum trebuie să primești darurile mici, dar extrem de prețioase.

În fiecare dintre noi există un suflet de copil care tânjește după povești cu zâne